

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 104

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 TRIOLA LANE. HOUSTON, TEXAS 77072

DIỆN THOẠI: 713-922-5638 ** EMAIL: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihoubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 8 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Ban Chấp Hành 2010-2013

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Năm

(quá vãng)

Ông Lê Văn Trưởng

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đát

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Anh Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Ngô Khương An

(Kiêm nhiệm tạm thời)

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngàn

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Vân: 281- 261- 5844

Thư từ, chi phiếu xin ghi:

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

điện thoại: 713-922-5638

datlam1951@yahoo.com

Phân Ưu

Hội Ái Hữu Biên Hoà vô cùng xúc động được tin buồn Thân Phụ của đồng hương Trưởng Nam Lê Phú Bình (Houston, Texas. USA) và Trưởng Nữ Lê Thị Huệ (Biên Hoà, Việt Nam) là Cụ Ông Lê Văn Năm, “Ông Năm Xe Ngựa” (Cố Vấn Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Biên Hoà, cựu Đại Úy Quân Lực Việt Nam Cộng Hoà), sinh năm 1929 tại Lợi Hoà, Biên Hoà, Việt Nam, từ trần vào lúc 11 giờ 45 phút sáng ngày Chủ Nhật 01 tháng 7 năm 2012 (nhằm ngày 13 tháng 5 năm Nhâm Thìn) tại Houston, Texas. USA. Linh cửu sẽ được đưa về Phường Trung Dũng, thành phố Biên Hoà vào ngày thứ Năm 12 tháng 7, 2012 sau đó sẽ làm lễ an táng. Hưởng thọ 84 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính phân ưu cùng toàn thể tang quyến. Nguyện cầu hương linh Cụ Ông Lê Văn Năm sớm vãng sanh nơi Cõi Vĩnh Hằng.

Hội Ái Hữu Biên Hoà/Ban Cố Vấn, Ban Điều Hành/
Ban Lễ Vía Đức Ông/Đoàn Lân Thiểu Nhi Biên Hoà

Đồng Kính Bái

*****

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,
Những tháng vừa qua, sinh hoạt của Hội khá rộn rịp vì có chương trình Hội Ngộ Biên Hoà, Honolulu. Hawaii 2012; tuy thế, việc lo in ấn bảng tin, những thơ từ, điện thoại, quan hôn tương tế... cũng không kém phần bận bịu. Nhờ vào sự đóng góp tâm trí, giúp đỡ tài chính của quý vị mà mọi sự việc thiện nguyện phục vụ cho quê nhà Biên Hoà được thuận thành tốt đẹp.

Bắt đầu vào những tháng tới chúng ta sẽ cùng chung góp sức, góp phần công đức trong tinh thần “Ăn trái nhớ kẻ trồng cây” để lo cho ngày tổ chức lễ Vía Đức Ông Trần Thượng Xuyên, năm nay sẽ vào ngày Chủ Nhật 02/12/21012, nhằm ngày 19 tháng Mười, Nhâm Thìn.

Ban tổ chức sẽ cập nhật phần tin này đến quý vị trong những số báo tới. Và Ban Biên Tập Đặc San Xuân 2013 cũng xin thông báo là đang nhận bài văn, thơ, tham khảo... của quý vị gửi về như mọi năm, tuy sớm nhưng vừa đủ thời gian để lo chỉnh biên, in ấn và gửi đi.

Vì chi phí khá cao khi gửi gần 1000 quyển đi khắp nơi ở Hoa Kỳ, Canada, Nam Mỹ, Âu Châu, Úc Châu, Á Châu... chúng tôi xin quý vị đặt mua ủng hộ để gửi biếu đồng hương hay thân hữu cũng như hết lòng giúp quỹ hội được dồi dào để trang trải công việc này. Chân thành đa tạ. Trân trọng kính chào.

*****

Xin cáo lỗi, chúng tôi sẽ đăng danh sách ủng hộ quỹ hội kỳ sau. Đa tạ.

Miệng núi lửa Halema'Unua'U,

Bút ký của Nguyễn Nhung

Hawaii: Big Island, hòn đảo của núi rừng hoang dã.

*“Hawaii như mở mà như đóng
Như nỗi buồn vui của mỗi người
Đôi khi thấy động như triền sóng
Lúc tĩnh như hòn núi nghỉ ngơi.”*

Thơ Nguyễn Nhung

Đêm đã khuya, nhìn lên bức tranh thêu bản đồ nước Mỹ của bà Laura treo trên tường, quần đảo Hạ Uy Di như những hạt đậu xanh nhỏ đã ghi lại trong tôi biết bao kỷ niệm về nơi chốn và tình người. Nhớ lại nơi tôi đến, nhớ lại những ân tình chân thật của đồng hương Hoa Bưởi nơi đây đôi với nhau như bát nước đầy, cảnh thiên nhiên hoa lá cỏ cây, biển xanh, nắng ấm, bao nhiêu thứ ấy chan hoà trong tâm tư tôi sự ấm áp của tình người và ngoại cảnh.

Tôi nghĩ đến bài thơ mình vừa sáng tác về Hawaii, bốn câu này hình như đã quá đủ để diễn tả về những khác biệt giữa hai hòn đảo lớn mà tôi đã có dịp ghé thăm. Từ phi trường Honolulu, đáp máy bay sang thăm **Big Island**, tên của hòn đảo Hawaii mà nhiều người lầm lẫn với quần đảo Hạ Uy Di. Trời mưa lất phất, tuy nhiên buổi sáng hôm ấy tôi nhớ là ngày Sinh Nhật của mình, và tưởng là chỉ có mình tôi nghĩ đến cái ngày mình chào đời. Ai ngờ khi lên xe, khi mọi người ai nấy đã yên chỗ thì đúng lúc ấy tôi nghe anh trưởng đoàn nói với bà con cùng hát bài “Happy Birthday” để mừng Sinh Nhật tôi khiến tôi cảm động quá ...

Cũng không phải chờ đợi lâu, chúng tôi đã chuẩn bị lên phi cơ của hãng Hàng Không Hawaiian bay qua đảo Big Island, hơn nửa giờ bay trên vùng biển Thái bình Dương, hành khách được thưởng thức một món giải khát thật thơm ngon mùi vị rất đặc biệt, người ta bảo đây là loại giải khát từ những trái lựu pha nước cam Hạ Uy Di. Sau này khi ngồi trên xe nhìn ra phong cảnh hai bên đường, tôi mới biết nơi này ngoài dứa, cà phê, đu đủ nổi tiếng ngon thì ôi cũng là một trái cây rất dễ trồng ở vùng đất núi.

Hawaii (Big Island) là một hòn đảo trẻ nhất trong quần đảo Hạ Uy Di, được tạo thành bởi núi lửa **Kilauea**, diện tích khoảng 4028 square miles, có một ngọn núi cao nhất thế giới tên là **Maunakea** với chiều cao 33.000 feet, và một công viên rộng lớn nhất tiểu bang. Khí hậu vùng núi biển nên vừa ẩm vừa khô, trời mưa nắng thất thường. Nếu ví Honolulu như người đàn bà tươi trẻ đầy sức sống thì Hawaii lại giống như một phụ nữ có chiều sâu quyến rũ, sức hút say đắm và mãnh liệt của một hoạ diễm sơn đang âm ỉ. Điều này chắc du khách thường cảm nhận được vì sự hiện diện của những ngọn núi lửa đang cầm nín phả những làn khói trắng lan lan trên các cánh đồng cỏ khô cằn và hoang vu.

Kona đây rồi, đây là một phi trường nằm ở phía Tây đảo Hawaii, một chiếc xe bus chở đoàn 30 người còn rộng thênh thang, đến viếng một ngôi nhà thờ cổ ở thành phố **Kona-Kailua**. Ngôi nhà thờ mang tên **Mokoaikawa**, xung quanh nhà thờ là những vòm cây cao tỏa bóng mát và hàng dừa xanh rất nên thơ. Chỗ nào cũng có dừa, tuy vậy không hiểu sao dừa Hawaii không ngọt nước bằng dừa Bình Định, Qui Nhơn, hay Bến Tre, Cần Thơ của quê mình đâu nhé! Đây là ngôi nhà thờ đầu tiên được xây dựng vào năm 1836, nên có nhiều cây cổ thụ rễ chằng chịt, gần đó phố xá và tiệm cà phê cũng thấp và xinh xắn mang vẻ đẹp nỗi buồn tình lẻ.

Sau khi thăm viếng nhà thờ, mọi người lục tục lên xe vì đường còn xa, hai bên đường khi thấp thoáng bóng biển xanh, khi lại là rừng cây bao quanh những ngôi nhà nghỉ mát nghe nói rất đắt giá. Bà con thỉnh thoảng lại reo lên suýt soa khi nhìn thấy những loại cây ăn trái giống hệt như đường về miền Tây quê nhà. Cứ làm như vì Hawaii nằm chông chênh giữa biển mà những hình ảnh của quê nhà và quê người giống nhau đến lạ lùng. Thấp thoáng những bóng phượng đỏ hai bên đường đi, rồi thì xoài, ôi, trái vải nằm bên vệ đường tưởng như cứ giơ tay ra là hái được. Xe chạy một đoạn đường dài, người tài xế dừng xe cho bà con xuống xả hơi và vào **Kona Coffee & Museum** nếm thử cà phê Kona nổi tiếng, có rất nhiều cà phê mang hương vị khác nhau, trời lại u u muốn mưa nên cứ nhẩn nha mà nếm thử cho biết. Cái hay của họ là sau khi thử xong thì mỗi du khách khi ra khỏi tiệm thế nào cũng mua về nhiều loại quà khác nhau, giá cả nhiều khi mắc hơn ngoài chợ nhưng chẳng ai tính toán làm chi vì nghĩ du lịch về có món quà đặc sản địa phương làm quà cho người ở nhà.

Bây giờ trên đường xa thấp thoáng một màu xanh xanh mát mắt, thì ra đây là đồn điền cà phê mang tên **Kona Joe Coffee**, ghé vào đây để xem tận mắt cây cà phê được họ vun bón trồng tỉa như thế nào, lại còn có dịp

được nhân viên ra đón tiếp và giới thiệu từng công đoạn trước khi cà phê được tung ra thị trường. Tôi không phải dân sành uống cà phê, nhưng sau khi được nếm thử mấy viên cà phê rang bọc “chocolate” thì thích quá, bèn lấy ngay mấy bịch để mang về làm quà cho bà con, ăn thơm thơm bùi bùi, chiêu thêm một ngụm nước nóng để tưởng tượng ra ly cà phê nguyên chất với sô cô la ngon tuyệt cú mèo.

Lại lên đường, nhưng buổi trưa bà con cần có gì bỏ bụng rồi mới tiếp tục cuộc hành trình đến bãi biển đen và núi lửa, vì nơi đó hoang vắng nên khó tìm được quán ăn. May quá, gần một khu thương mại bán xăng và tiệm ăn sát bên là khu chợ trời bán trái cây, lèo tèo độ chục túp lều che nắng che mưa, bán vài thứ thức ăn sẵn và nhiều trái cây đủ loại như đu đủ, xoài, trái bơ, sa bô chê, măng cầu, mận .... , toàn những thứ trái cây vùng nhiệt đới mà bà con ai cũng mê. Người bán đa số là thổ dân sống quanh vùng, nét mặt hiền lành với màu da nâu xạm vì nắng gió, người nghèo ở nơi nào cũng vất vả vì miếng cơm manh áo như nhau.

Sau bữa trưa mọi người lên xe ngay vì đường còn xa, phong cảnh hai bên đường đã khác nhiều vì đất đai khô cằn, trên những ngọn đồi thấp chạy dọc hai bên đường hình như chỉ thấy có loại hoa giấy, hoa sứ và các loại cây dại là sống được. Hoa giấy mọc từng bụi khổng lồ chen vào các loại cây không tên, rủ xuống nhiều màu như hồng, tím, đỏ điểm lên không gian buồn bã ấy chút gam màu tươi thắm, những cây hoa sứ lêu nghêu chi chít hoa nhưng làm như vẫn không mang nổi sinh khí cho miền đất khô của thần Lửa. Liên tiếp nhiều dặm đường vẫn có nhà ở, được biết vùng này cư dân đều phải dùng nước giếng, vì chính phủ không dễ gì đem được nguồn nước đến những nơi xa xôi như vậy.

Chuyến xe tiếp tục đưa du khách đến thăm vùng bãi biển cát đen **Punaluu Black Sand Beach**, những bờ đá đen là dung nham của núi lửa tràn về sau những cơn động đất, ven biển là một rừng dừa cây lá cũng kém phần xanh tươi khiến bờ biển cát đã đen trở nên buồn bã, nhiều con rùa biển nằm phơi nắng hoặc ấp trứng trên bãi cát, du khách chỉ quan sát mà không được tới gần vì đây là những giống vật cần được bảo vệ. Tuy vậy nước vẫn xanh và trời vẫn xanh, biển vẫn đẩy vào bờ đá đen những lượn sóng buồn bã từ Thái Bình Dương. Nắng oi ả và gió vẫn thổi tung tấm khăn choàng mỏng khoác trên vai, nhìn rừng dừa xám ngoét như màu tro than âm đạm, y hệt một vùng đất chết cỏ cây cháy xém vì bom đạn sau cuộc giao tranh.

Khách lại lên đường, cảnh vật hai bên càng lúc càng hoang vu, bây giờ mới là lúc đến thăm vùng núi lửa **Volcanoe National Park**. Vẫn những cánh đồng cằn cỗi và lặng lẽ mang nỗi buồn cô phụ, chỉ có những bụi hoa giấy khổng lồ leo từ vách đồi xuống màu đỏ tươi hay hồng thắm, giống như chút sơn môi vụng về trên khuôn mặt người đàn bà đã tàn phai nhan sắc. Mọi người vào một tòa nhà hướng dẫn cho du khách xem những hình ảnh núi lửa trong thời kỳ hoạt động tại Bảo Tàng Viện **Thomas A.Jaggar** và miệng núi lửa **Halema'Unua'U**, (dựa theo bút ký ghi nhanh của anh Nguyễn Kim Lộc) vì không nhớ nổi những tên địa phương rất rắc rối này.

Rải rác những cụm khói trắng bay là đà trên cánh đồng cỏ khô, đây là khói từ những vết nứt trên mặt đất, trông rất giống khói đồng ở nhà quê khi người nông dân làm rẫy đốt cỏ sau khi thu hoạch mùa màng. Nhưng nơi này không thấy có cây cối gì có lẽ vì sức nóng âm ỉ của nòng Hỏa Diệm Sơn , tuy chưa đến lúc bùng lên nhưng dường như đã làm khô tất cả những gì ở gần đó. Duy nhất chỉ một loại hoa màu đỏ mang tên **LeHua** là sống được, nhưng cũng không tươi tắn mà lại buồn bã âm đạm, như duyên phận lỡ làng của nàng cung nữ trong cung cấm ngày xưa. Thương nhất là những nhân viên làm việc tại nơi này, nếu không có bóng dáng du khách tò mò đến đây xem cho biết thì hình như họ hoàn toàn biệt lập với thế giới bên ngoài. Lúc nào cũng có người canh chừng các hiện tượng khác thường của thần Lửa, và nếu như có gì lạ thì chắc là phải “ba chân bốn cẳng” chạy mau và vùng này sẽ bị cô lập ngay lập tức. Vành miệng của núi lửa hình tròn như đã được ai khoét sẵn một cái hố, ban ngày chỉ thấy khói trắng bốc lên, nhưng ban đêm nhiều người đã mạo hiểm tới đây đều thấy miệng núi lửa như một bếp lửa khổng lồ có những hòn than hồng cháy rực hắt lên không một vầng đỏ rất huyền ảo. Thổ dân ở đây đều cho rằng mỗi núi lửa là một vị Thần, cho nên họ thường tổ chức những buổi tế Thần rất linh đình và đậm màu sắc thiêng liêng huyền bí.

Cuối cùng cũng phải rời vùng núi lửa vì trời đã xế chiều, đường về xe lại chuyển qua thị trấn **Hilo** vì chuyến bay nằm ở phi trường Hilo, và vì thế bà con lại có dịp thay đổi không khí để ghé thăm **Vườn Lan** nổi tiếng với nhiều loại hoa lan lạ và quý. Núi rừng thiên nhiên đã ưu đãi cho nơi này những loại hoa đẹp, khách say sưa thường thức và hít thở hương lan thanh khiết, chụp hình với những loại hoa lạ đem về làm kỷ niệm.

Trên đường về còn ghé thêm một thắng cảnh khác là **Thác Cầu Vòng, (Rainbow Falls Lookout)** thác tuy nhỏ nhưng trong những ngày có mưa thường xuất hiện một cầu vồng đủ màu tạo cho cảnh núi rừng trở nên huyền mộng hơn. Tuy vậy tầng cây cao thấp bao quanh thác đã tạo nên một bức tranh thiên nhiên kiệt tác, thế là máy quay phim , chụp hình lại tha hồ thu ảnh, khi về xem lại ai cũng phải trầm trồ khen cho hoá công đã tạo tác một bức tranh tuyệt vời giữa nơi xa xôi hẻo lánh như vậy.

Xe càng rời xa vùng núi lửa, đất đai có vẻ màu mỡ hơn vì ở nơi khu vực này đã xuất hiện nhiều căn nhà

nghe mát hai bên đường, lại nghe tiếng sóng vỗ của biển chiều buồn mênh mang. Ánh nắng se sắt của nắng chiều rơi rớt lại đổ trên những thân cây mọc chênh vênh trên triền đá gieo ra biển, nhìn về phía xa biển xanh thật xanh vẫn dấy vào bờ những lượn sóng bạc. Nhớ quê ơi là nhớ, chẳng phải biển Thái Bình đây sao? Lốp lốp sóng xa đưa đến nơi nao chẳng còn nhìn thấy bờ bến, người đã từng một thời vượt biển trên những con tàu mong manh mới biết nỗi niềm của chiều hôm nhớ nhà. Biển thăm một màu xanh biếc, biển như than như gọi những hồn xưa còn lênh đênh trôi giạt đâu đâu tìm về, biển làm cho lòng người viễn xứ lao chao một nỗi sầu cô quạnh.

Đoạn đường khá quanh co khi vượt qua những rừng những suối, nao nao một chút buồn của rừng chiều hoang vắng, càng về gần đã thấy xuất hiện nhiều nhà dân ở dọc ven đường xe chạy. Những căn nhà mái thấp nghèo nàn bao quanh vài cây xoài, cây ổi, vườn rau cũng chia từng vạt đủ loại y hệt như một mảnh vườn ở quê nhà năm xưa. Có cái gì đó buồn ngùi khi nhìn thấy đọt khói lam chiều tỏa lên từ mảnh vườn nhà ai, sao cũng y chang màu khói mẹ đốt lá ngày còn thơ ấu.

Sau một ngày hành trình mệt mỏi, du khách cũng phải gĩa từ **Big Island** để bay về **Honolulu**. Chuyến trở về xem ra ai cũng ngậm ngùi một chút buồn để lại Hawaii, tạm ví von như trong dòng đời có duyên gặp được một người đàn bà đắm thắm, trầm lặng với một chiều sâu thăm thẳm (**núi lửa**), lại buồn man mác đến lạ lùng (**bãi biển cát đen**) tươi tắn dịu dàng (**Vườn Lan**), quyến rũ như **Thác Cầu Vòng** mà lại không dám gần nhau để chia sẻ buồn vui mãi mãi.

Thôi thì trong túi hành trang mang về, khi nháp ly cà phê **Kona** nóng trong mỗi sớm mai thức dậy, nghĩ đến “**Nàng**” mà ngậm ngùi nhớ tiếng sóng biển chiều hôm vỗ vào ghềnh đá buồn quá đỗi:

*Một nửa bên kia trời biển rộng
Nghe chùng đâu đó bóng quê hương”*

Tạm Biệt Hawaii!

Nguyễn Nhung

*****

TẢN MẠN VỀ CÂY TRÁI BIÊN HOÀ

Liên Đổ

(Houston, Texas. USA)

Khi cái nóng bức của mùa Hạ bớt dần, trời chuyển sang Thu, những cơn mưa đầu mùa làm giảm bớt sự oi bức cũng là lúc nhà vườn ươm giống cây trái cho vụ Đông/Xuân. Cây trái thì rất nhiều loại, nhiều giống kể sao cho hết, nhưng ở đây chúng ta chỉ nói đến những cây trái đặc biệt của Biên Hoà. Trước tiên ta phải nói đến bưởi Biên Hoà, nào là bưởi ổi, bưởi thanh, bưởi đường, bưởi ruột đỏ (bưởi lòng đào), bưởi bòng....

Bưởi ổi, giống trái nhỏ, ngọt tuyệt vời, cây thấp và rất sai trái, chỉ cần đi ra vườn ngồi bệt dưới đất là có thể bẻ trái bưởi là đà nơi mặt đất, nhưng nhớ mang theo con dao nhỏ để lột vỏ; riêng tôi thì thích chút vị mặn cay nên luôn kèm theo tí muối ớt. Lột trái bưởi ra, tét từng múi, chấm muối ớt ăn bất ngờ, cứ tìm trái nào da lang lạng, vàng ươm là lột ăn một, hai trái chưa đã.

Bưởi thanh, trái lớn hơn có hình trái lê, da láng, cây cao và to hơn, da trái bưởi màu xanh, ăn có vị hơi chua chua, ngọt ngọt thanh, tép bưởi mọng nước, mùa nắng ăn thì đã khát mà không ngán; tôi lại thích ăn bưởi thanh chấm với muối ớt hơn.

Kể đến, chúng ta phải nói đến bưởi đường, trái to bằng cái tộ, tròn da láng, màu vàng ươm như lúa chín ăn ngọt lịm, nhiều nước. Người ta thích dùng bưởi đường để chưng mâm ngũ quả ngày Tết.

Nói đến Biên Hoà, chúng ta không quên bấp vườn Tân Triều, Tân Trụ mà không nơi nào ngon bằng. Những trái bấp mới bẻ no tròn, hột trắng đều tăm tắp, được nhà vườn chặt đầu, đuôi rồi đem luộc, khi ăn bấp ngọt lịm, mềm và dẻo, hột không to và cứng như bấp đá Tây Ninh. Hồi đó, mỗi ngày khoảng 1, 2 giờ chiều, chúng ta ra chợ Biên Hoà, vào trong lồng chợ hay trước cửa chợ, còn không thì tới trước cửa rạp hát Biên Hùng, những thùng bấp luộc nóng hổi được xếp lớp đợi người mua. Còn nhớ khi ăn hết những hột bấp này xong là tôi hút nước ở cùi bấp, chất ngọt từ cùi bấp thấm qua kẽ chân răng rồi chảy xuống cuống họng... ổi ngọt làm sao.

Ăn bấp nấu mà không ăn bấp nướng chan nước mỡ hành là một thiếu sót lớn. Đặc biệt, được nghe từ những người quen ở Tân Triều, loại bấp này nếu đem qua sông trồng ở vùng Tân Ba, Tân Uyên hay bất cứ nơi nào... thì khi ăn sẽ không ngon bằng tại chỗ Tân Triều.

Tôi còn nhớ mỗi tối hay ra rạp hát Biên Hùng mua bấp nướng về ăn, nhất là vào dịp gần Noel thời tiết se se lạnh, ăn trái bấp nướng chan nước mỡ hành, ổi ngon làm sao!!!

Biên Hoà quê hương tôi đó.

PHỤ BẢN BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 104
PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 8 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS.

*****

BÚT KÝ VỀ MỘT CHUYẾN ĐI
TÀN MẠN QUANH CHUYẾN ĐI HỘI NGỘ BIÊN HOÀ, HONOLULU, HAWAII 2012 - “HOA BƯỞI
VƯỢT THÁI BÌNH DƯƠNG I” VÀ CALIFORNIA VÀO THÁNG SÁU, 2012.

Bảo Châu
(Italy)

Được sự tín nhiệm của đồng đảo của quý đồng hương và thân hữu, năm nay Hội Ái Hữu Biên Hoà đã phối hợp với các đồng hương tại Hawaii tổ chức ngày Hội Ngộ Biên Hoà, Honolulu, Hawaii 2012 – Hoa Bưởi Vượt Thái Bình Dương I; vừa làm một nhịp cầu để nối kết con dân miền xứ Bưởi khắp nơi trên thế giới, vừa du lịch viếng những danh lam thắng cảnh hữu tình tại quần đảo Hawaii, nơi được mệnh danh là thiên đường hạ giới. Chương trình chuyến đi này đúng một tuần lễ bắt đầu từ ngày thứ Năm 07/06 đến ngày thứ Năm 14/06/2012.

ĐẾN HẸN LẠI LÊN ĐƯỜNG

Sau khi ghi danh tham dự, đa số các anh chị từ tiểu bang Virginia, Maryland, Texas, Illinois thuộc Hoa Kỳ thì khởi hành đi trong ngày thứ Năm 07/06, 2012, chỉ riêng anh chị Trần Văn Nguyên và Đỗ Thị Thê Hồng thì đến sớm hơn vào ngày thứ Tư 06/06, 2012. Chúng tôi vì ở xa tít tận trời Âu, muốn tới Honolulu, Hawaii phải bay trên 29 giờ và phải đổi máy bay, chuyển tiếp tại một quốc gia khác; vì thế, nên chúng tôi quyết định thu ngắn giờ bay bằng cách đi từ phi trường MPX Milan (Italy) đến phi trường Los Angeles, California (USA) khoảng 08 giờ 30 phút bay. Sau đó, chúng tôi lưu lại đây 04 ngày để gặp gỡ đồng hương và thân bằng quyến thuộc, rồi đến ngày thứ Tư 06/06, 2012 sẽ lên máy bay từ phi trường John Wayne, California (tháp tùng ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt) đến phi trường Honolulu, Hawaii, khoảng hơn 05 giờ 30 phút bay. Như thế vẫn có thể rút ngắn lại đoạn đường bay quá dài! Cho nên chúng tôi khởi hành sớm vào ngày thứ Sáu 01/06, 2012 tại Milan và đến phi trường Los Angeles cũng cùng ngày, bởi vì tiểu bang California sau Ý đến 09 giờ.

Đến phi trường Los Angeles, chúng tôi được con rể của chị bạn học đón về Bakersfield và ở tại đây 04 ngày đoàn viên cùng gia đình chị bạn sau trên 40 năm xa cách! Tại đây chúng tôi đã được anh Dương Minh Chấn ghé thăm. Thật là vui mừng vì anh là đồng hương Biên Hoà đầu tiên mà chúng tôi gặp gỡ, chúng tôi rất cảm động và hân hoan được gặp anh. Có hỏi sao anh biết mà đến thăm, thì anh nói là được anh Nguyễn Hữu Hạnh báo tin và ân cần nhờ anh thay Hạnh đến thăm và đưa chúng tôi đi uống café. Lúc đó chúng tôi đang chờ ra xe để cùng gia đình chị bạn đi ăn tối tại tiệm ăn Đại Hàn, chúng tôi có lời mời anh cùng đi chung, nhưng gặp ngày anh ăn chay, nên anh bảo là cứ đi ăn, xong lúc nào về đến nhà thì phone cho anh đến, chỉ 5 phút sau anh đã tới nơi, thì ra nhà anh cũng rất gần nhà bạn của chúng tôi. Tối đó anh em hàn huyên, nhắc nhở chuyện ngày xưa đến quá 12 giờ khuya anh mới giả từ ra về; bởi lẽ, ngoài tình đồng hương ra, anh còn có bà con xa với chúng tôi, các Cô Chú phía bên Nội của anh, lại là các Di Cậu phía bên Ngoại của chúng tôi.

CHƯƠNG TRÌNH ĐI THĂM BÀ CON ĐỒNG HƯƠNG TẠI CALIFORNIA

Ngày thứ Hai 04/06, 2012

Từ Houston, Texas, ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt đến phi trường John Wayne, California và hẹn gặp chúng tôi tại khu Phước Lộc Thọ; ông đến sớm vài ngày để thăm viếng quý bậc trưởng thượng Biên Hoà và sau đó hướng dẫn chúng tôi đi Hawaii. Gặp nhau tay bắt mặt mừng, phái đoàn nhỏ của chúng tôi, ba người gồm ông hội trưởng, anh Lô Phát và tôi người viết bài; đã được anh Võ Hà Quý (cháu nội của ông Đốc Phủ Thanh, Bửu Long, Biên Hoà và cũng là cháu ngoại của ông Đốc Phủ Lố, Dĩ An, Biên Hoà) hướng dẫn đi đây đó thuộc khu Quận Cam-Orange County. Anh Quý cùng chúng tôi đi ăn trưa, xong rồi đi thẳng đến mua một ít trái cây chín mùa, để đem đến kính biểu vị đồng hương lão thành, sau khi đã điện thoại xin hẹn. Điểm chằm đi thăm viếng đầu tiên đã định và còn dư giờ, chúng tôi đến nhà anh Nguyễn Vô Lượng trước thăm anh chị (xưa cùng chúng tôi dự ngày Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2010) và bác anh nhập chung đoàn, lái xe trực chỉ đến thăm bác Ma Phiêu, đồng hương cao niên thuộc vào bậc lão tiền bối, thân phụ của chị Ma Thị Ngọc Huệ. Tại đây đoàn được dịp chào hỏi, vẫn an bác Ma Phiêu và hàn huyên với các thành viên trong gia đình bác như ái nữ Ma Thị Ngọc Huệ, cô Phượng-con dâu của bác và các người cháu đang có mặt. Nơi phòng khách, bao nhiêu chuyện về đất nước Biên Hoà được mọi người nhắc nhở, không khí tình đồng hương ôi sao nồng ấm vô cùng. Cá nhân tôi thì đây là lần đầu tiên được hân hạnh biết gia đình bác, chúng tôi thấy tuy bác có yếu vì cao tuổi, song sắc thái rất tươi nhuận! Chúng tôi mừng cho sức khoẻ của bác.

Trời Cali vào Hè nóng cao độ, cái nóng gắt thỉnh thoảng pha trộn một chút gió miền biển nên có lúc hơi lành lạnh, khác với cái nóng mùa Hè của Âu Châu, nên tôi vẫn phải kè kè bên mình chiếc áo khoát nhẹ, vì đôi lúc giữa trưa mà cảm thấy chút lạnh, lại phải khoát áo lên người, thành ra có khác với bên Âu Châu, vào Hè thì nắng nóng, nên yên chí mặc áo quần nhẹ, chỉ lạnh vào chiều tối hoặc vào những ngày thời tiết xấu! Vì được báo tin trước là chúng tôi đến, nên chị Huệ đã nướng sẵn một mâm đầy bánh nóng giòn, nhân choux crème thơm ngọt, do chính tay chị làm đãi chúng tôi. Bánh thật ngon lại được giải khát bằng nước đá chanh thơm mát do cô Phượng, em dâu của chị Huệ pha chế mang đãi khách thì thật là ngon miệng lại mát lòng! Sau một hồi trao đổi lời thăm hỏi thân tình, chụp ảnh lưu niệm, đoàn Biên Hoà xin phép ra về để bác Ma Phiếu còn nằm nghỉ ngơi. Chị Huệ, cô Phượng lưu luyến tiễn chân chúng tôi ra tận ngoài xe với lời hẹn gặp lại trong buổi tiệc Hội Ngộ Đồng Hương Biên Hoà vào tối thứ Ba ngày 05/06, 2012. Lúc ra về vì thích bánh ngon, nên ông Hội Trưởng định ngỏ lời xin một ít, chị Huệ đã hiểu ý, nhanh nhẹn xấp hết bánh vào hộp lớn, thế là ông hội trưởng nhà ta không e dè hay khách sáo chi cả, ăm tròn mâm bánh ngon, để tối ăn tiếp.

**Hình lưu niệm: Anh Lôi Phát,
Anh Võ Hà Quý, Bác Ma Phiếu,
HT Lâm Sĩ Đất, Chị Ma Thị Ngọc Huệ,
Chị Châu Kim Mỹ, Cô Phượng**

Tối ngày thứ Hai 04/06, 2012

Cùng các vị thổ công, thổ địa Nguyễn Văn Lợi - Thân Thị Ngọc Mai và 2 anh chị Nguyễn Võ Lượng và Lý Mũi Liềm (anh chị này khi xưa đều cùng ngành Cảnh Sát Quốc Gia mà chị thì cấp bậc thiếu tá, còn anh là đại úy, nên chúng tôi thường nói đùa chị là chỉ huy tối cao của anh!). Các vị thổ địa này đã lo chọn nhà hàng, chúng tôi ăn bữa tối đoàn tụ đầu tiên thân mật, ngoài 07 người chúng tôi ra, còn có sự góp mặt của chị Chi đến từ Pháp quốc (chúng tôi từng quen với chị khi cùng tham dự chương trình Hội Ngộ Biên Hoà, Paris 2010), chị ba Huệ chủ tiệm hình Xây Dựng tại chợ Biên Hoà khi xưa, anh Võ Hà Quý. Tất cả ít nhiều đều đã biết nhau trước và đã có dịp hội ngộ trong chuyến Hoa Bưởi Vượt Đại Dương II tại Paris, nên bữa tiệc thật ấm cúng và thân tình. Ăn xong chúng tôi lại cùng nhau kéo về nhà anh chị Lợi Mai, uống trà và ăn mứt nghệ do anh chị đãi, cùng bánh ngọt nhân kem mà ông hội trưởng Đất đã mang về từ nhà chị Huệ. Lại chuyện trò rạn rần, người Ý có câu là: Hễ có 3 người đàn bà gặp nhau là coi như có buổi chợ nhóm, đằng này về phía cánh phụ nữ chúng tôi có đến 5 người, nên vị chi có tới 2 phiên chợ nhóm lận! Đến tận khuya, chúng tôi chia tay nhau và hẹn đến chiều ngày mai họp mặt tại nhà hàng Parracell.

Ngày thứ Ba 05/06, 2012

Vào sáng sớm, anh thổ công Võ Hà Quý lái xe đưa 3 người chúng tôi gồm ông hội trưởng Đất, anh Phát và tôi đi ngắm bãi biển Huntington Beach, anh chủ ý cho xe chạy chậm, để chúng tôi chiêm ngưỡng cảnh vật hai bên bãi biển đẹp khá nổi tiếng tại miền Nam California; nơi mà trước đây tôi chỉ thấy qua phim ảnh ciné, nơi từng tổ chức các lễ hội và ngay cả thi hoa hậu thế giới và cả Việt Nam nữa. Bãi biển dài và thật đẹp. Phía bên trái chúng tôi là những hàng cây Palm cao dáng gầy, thông dong vút tận trời xanh, không khí thật trong lành, biển thật đẹp với màu xanh thẳm, mênh mông bạt ngàn với những đợt sóng trắng xoá từ ngoài khơi phía xa xa cuộn cuộn chạy vào bờ, nước biển nơi đây thật trong xanh, phản chiếu lên nền trời xanh biếc, bởi cái nắng gắt của vùng biển nên trông nền trời thật cao và mây xanh biên biếc, phong cảnh thật hữu tình vào một ngày thời tiết đẹp! Bên phải của chúng tôi là các toà nhà trắng, các dinh thự sang trọng lộng lẫy ẩn hiện trong các vườn cây cảnh được chăm sóc, tia cắt mỹ thuật, gọn ghẽ thuộc khu giàu có, giai cấp thượng lưu, thế lực hay văn nhân nghệ sĩ lừng danh của Hollywood và Thế Giới! Anh Quý thổ công tìm nơi đậu xe lại, chúng tôi đi bộ ngược trở lại dọc theo bãi biển để đi lên chiếc cầu bắt ngang trên biển, từ đó chúng tôi có thể nhìn xuống phía bên dưới xem thiên hạ trượt sóng. Dọc theo 2 bên hành lang của cầu là lãnh hải của những người có hobby câu cá, trong số họ có kẻ đòi giờ rảnh may ra câu được cá, tiết kiệm mớ tiền chợ cho gia đình; nhưng cũng không ít người có cái hứng thú

mỗi khi nhìn thấy dây nhợ câu run bần bật khi con mồi đã cắn câu, họ cũng vui sướng giật cần lên, rồi nhẹ nhàng cẩn thận gỡ lưỡi câu ra khỏi miệng cá và quăng nhẹ cá trở lại biển cả! Có khi vì con cá quá nhỏ, có khi vì họ đi câu để tiêu khiển chứ không có nhu cầu câu để ăn! Nghe thấy một chị trong nhóm của họ nói tiếng Việt, chị này đang loay hoay mở nắp thùng nước để bỏ con cá vừa mới câu được vào, chúng tôi dừng lại hỏi thăm:

- *Câu ở đây có nhiều cá không chị? thì được trả lời rằng:*

- *Người đi câu bây giờ đông lắm, nên cũng không được nhiều cá!*

Tôi cười trấn an chị là chúng tôi là du khách đến từ xa, không phải là cư dân sống quanh đây!

Chúng tôi đi quanh một lúc, rồi lại quay trở ra đầu cầu để đi lên phố và chụp chung với nhau vài tấm hình để ghi lại lần đến vùng nơi này và sau đó ra xe để trở về dùng bữa trưa do anh Quý đãi. Bữa ăn gồm món cơm trắng với catfish chiên giòn, được rưới lên trên nước mắm pha chế rất nhiều ớt cay thật ngon, kèm theo có canh tàu hủ và món tôm rang muối. Bữa cơm hải sản không cầu kỳ, nhưng ăn sao nghe ngon lạ! Phải chăng gió biển đã làm ai nấy đều đói bụng nên ăn ngon lành! Ăn xong anh Quý đưa chúng tôi đến chiêm bái đài tưởng niệm chiến sĩ Việt Mỹ và sau đó về lại hotel, bỏ chúng tôi xuống lo tắm rửa tẩy trần, còn anh quay về nhà tắm mát và diện complet. Anh hẹn đến đón chúng tôi đi dự tiệc hội ngộ Biên Hoà cùng với quý thầy cô và thân hữu.

Chiều thứ Ba 05/06, 2012

Nhằm giờ cao điểm, xe cộ lưu thông nghẹt đường phố, chúng tôi nóng lòng đứng trước công hotel chờ xe anh Quý đến đón để đi tới điểm hẹn là nhà hàng Parracell dự tiệc hội ngộ. Ông hội trưởng Đất gọi phone cho anh Quý mấy lần, anh trả lời là đang trên đường tới, nhưng xe kẹt nhiều nơi, cuối cùng thì anh đã đến chờ chúng tôi đi ngay đến nhà hàng, nhưng anh lại hiểu sai địa điểm nên đi lộn nhà hàng, đã trễ lại càng trễ thêm! Vừa lúc có phone của thầy Huỳnh Bá Hạnh (trường Minh Tân) gọi hỏi chúng tôi đang tới đâu rồi, thì cũng là lúc xe chúng tôi vừa đến ngã quẹo để vào nhà hàng.

Ông hội trưởng và chúng tôi vội vã đi ngay đến chào hỏi một số quan khách đã có mặt, rồi tôi vội đến bàn quây tiếp tân để tìm Thân Thị Ngọc Mai, cô mới là thổ địa ở đây và biết hầu hết khách mời, nhưng quái lạ bình thường thì cô nàng rất đúng giờ, sao hôm nay biến đi đâu mất, đang lo lắng thì cô nàng đã xuất hiện, thế là mọi việc lại nhanh chóng đâu vào đó chỉ sau vài phút! Chúng tôi cũng vào bàn cùng quan khách.

THÀNH PHẦN KHÁCH MỜI THAM DỰ TIỆC HỘI NGỘ TỐI NGÀY THỨ BA 05/06/2012.

Tiệc Hội Ngộ Biên Hoà rất hân hạnh được sự tham dự trước tiên là quý * thầy cô Hà Tường Cát và phu nhân, * thầy Nguyễn Văn Phó (trường Ngô Quyền), * Huỳnh Bá Hạnh (trường Minh Tân) * ông cựu trung tá Phan Thế Ngọc * anh Võ Hà Quý (cựu công chức xã Bình Thắng, Dĩ An, Biên Hoà) * ông Trần Văn Anh và con là Trần Văn Hùng (hậu duệ Đức Ông Trần Thượng Xuyên đời thứ 8) * ông bà Phan Tấn Nguru (Tổng Hội Trưởng Hội Cảnh Sát Quốc Gia) * anh chị Khôi (bạn ông hội trưởng) * gia đình ông Huỳnh H. Trung và bà Liêng Nữ Trung (nhà sách Huỳnh Hiệp) cùng ái nữ Huỳnh Hữu Phước và Huỳnh Hữu Mai * ông bà Nguyễn Ngọc (thân phụ mẫu của cô thi sĩ Nguyễn Tất Nhiên) * ông bà Lâm Xuân Hương (thân quyền ông hội trưởng) * bà Bảy Phụng (sạp trái cây đầu chợ Biên Hoà) * chị Ba Huệ (tiệm hình Xây Dựng chợ Biên Hoà) * anh Lê Văn Trí (con trai út gia đình Kim Thanh Radio và giày Bata ở Biên Hoà) * gia đình chị Ma Thị Ngọc Huệ gồm có * chị Dung * cô Phượng và anh Ma Thành Tâm (là dâu, ái nữ và con trai bác Ma Phiếu, trường Mỹ Nghệ Biên Hoà) * anh chị Nguyễn Vô Lượng cựu đại úy Cảnh Sát Quốc Gia và chị Lý Mũi Liềm cựu thiếu tá Cảnh Sát Quốc Gia * anh chị Nguyễn Văn Lợi (cựu đại úy Cảnh Sát Quốc Gia) và Thân Thị Ngọc Mai * anh Thân Ngọc Long (con trai của cô thiếu tá Thân Trọng Bình, Tỉnh Đoàn Trưởng BĐPT/BH), ** quý anh Mai Trọng Ngãi (Hội Trưởng Hội Cựu Học Sinh Ngô Quyền) * Lữ Công Tâm * Nguyễn Hữu Hạnh (Hội Ái Hữu Biên Hoà, California) * ông Lâm Sĩ Đất (Hội Trưởng Hội Ái Hữu Biên Hoà) * anh Lôi Phát (cựu công chức xã Bình Ý, Công Thanh, Biên Hoà) và * Châu Kim Mỹ (cựu nhân viên Nha Thanh Tra Ngân Hàng Quốc Gia Việt Nam).

Hình 1: Bà Liêng Nữ Trung, Di Bảy Phụng, Chị Ba Huệ, Bà Nguyễn Ngọc. **Hình 2:** Anh chị Nguyễn Vô Lượng & Lý Mũi Liềm, Anh Trần Văn Hùng, HT Lâm Sĩ Đất, Anh Chị Khôi, Ông Bà Phan Tấn Ngưu, Anh Chị Nguyễn Văn Lợi & Thân Thị Ngọc Mai, Ông Trần Văn Anh. **Hình 3:** Anh Nguyễn Hữu Hạnh, Châu Kim Mỹ, Anh Mai Trọng Ngãi, Anh Võ Hà Quý. **Hình 4:** Anh Lữ Công Tâm, Anh Chị Châu Kim Mỹ & Lôi Phát, Thầy Huỳnh Bá Hạnh, Thầy Nguyễn Văn Phó. **Hình 5:** Thầy Cô Hà Tường Cát, Chị Ma Thị Ngọc Huệ, Anh Chị Châu Kim Mỹ & Lôi Phát. **Hình 6:** Anh Thân Ngọc Long, Anh Lê Văn Trí, HT Lâm Sĩ Đất, Cô Huỳnh Hữu Mai, Anh Chị Nguyễn Văn Lợi & Thân Thị Ngọc Mai, Cô Phượng, Chị Dung.

Sau giây phút chào hỏi, tay bắt mặt mừng, thì mọi người được mời vào bàn tiệc. Mở đầu chương trình, ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất ngỏ lời chào mừng đến tất cả quan khách cũng như thân chúc một buổi tiệc ngon miệng, chung vui trong tình đồng hương đậm đà đoàn kết. Bữa tiệc diễn ra trong bầu không khí thật ấm cúng tình đồng hương quê nhà Biên Hoà; xen kẽ trong bữa ăn có chương trình văn nghệ giúp vui, ban nhạc gồm một anh nhạc sĩ, một cô ca sĩ; và đặc biệt với sự góp mặt của 2 nghệ sĩ tài tử là anh chị chủ nhà hàng, hát rất hay và điêu luyện như ca sĩ chuyên nghiệp! Lần lượt quý thầy Hà Tường Cát được mời lên sân khấu phát biểu, tuần tự đến quý ông Phan Thế Ngọc, anh Lữ Công Tâm và đặc biệt đồng hương đã vỗ tay thật nồng nhiệt khi trên sân khấu đôi bạn cựu học sinh trường Ngô Quyền, Biên Hoà là Nguyễn Hữu Hạnh và Lâm Sĩ Đất đã siết chặt tay và ôm nhau trong một cử chỉ chân thật, nồng ấm tình bạn, tình đồng hương, một biểu hiện của sự quý mến, cảm thông và hoà ái, trước sự chứng kiến của quý thầy cô, quý bạn hữu và quý đồng hương.

Để mừng cho sự kiện này, một số anh chị đã ra sàn nhảy, hoà theo dòng nhạc, tiếng hát ấm nồng, điệu luân vũ vui tươi qua những bài ca trữ tình hay quê hương với sự góp mặt trên sân khấu của anh Thân Ngọc Long đã trình bày xuất sắc liên tục các bài nhạc tên chiến; anh Lâm Sông Đồng với giọng trầm ấm qua những ca khúc tình yêu... đã được mọi người nhiệt liệt vỗ tay tán thưởng, chị Lâm Xuân Hương đã lên đứng kể bên đề được chụp hình kỷ niệm và không quên tặng hoa...hoa..giả! Nói tiếp theo, anh Nguyễn Hữu Hạnh đã bước lên sân khấu ca vài câu vọng cổ tặng tất cả quan khách và thầy cô, kể thêm một bản tân nhạc để thân tặng cho riêng tôi là bạn lảng giềng từ thời thơ ấu! Anh Lữ Công Tâm được sự yêu cầu cũng đã cất tiếng hát bay bổng qua một bài nhạc trữ tình thật hay! Trong không khí đầy thân mật, đầm ấm này, ai cũng muốn có chung với nhau những tấm hình để ghi dấu lại một lần đến với nhau, gặp gỡ nhau trong tình đồng hương; chung nhau một quê nhà đã xa thật xa bên kia bờ biển Thái Bình Dương xa mờ! Nhân đây xin gởi lời cảm ơn chân thành đến: ** Anh Thiệu Võ, một nhiếp ảnh gia lúc nào cũng tham dự giúp đỡ cho Biên Hoà, một vị khách vô hình (anh lặng lẽ làm việc, canh đo góc độ, ánh sáng để có được những hình ảnh đẹp cho mọi người, mà không chụp được cho mình) đã có công ghi lại những hình ảnh kỷ niệm đẹp để nhớ đời! ** Cô Huỳnh Hữu Mai, trong buổi tiệc chiều ngày hội ngộ, khi biết có tôi hiện diện đã tức tốc báo tin cho chị Huỳnh Hữu Phước đến; và đây là lần đầu tiên chúng tôi đã được đoàn tụ nhau sau trên 32 năm xa cách! Phước và tôi đã ôm nhau mà khóc trong giây phút cảm động đó!

Tiệc vui sum họp nào rồi cũng đến giờ chia tay! Tạm biệt nhau trong niềm quyền luyện với hy vọng cho lần gặp gỡ tới. Xin chúc tất cả quý thầy cô, quý đồng hương, quý thân hữu, và đặc biệt với quý hương cao niên luôn được dồi dào sức khoẻ, sống thêm nhiều tuổi thọ, hầu mai sau có được ngày về sum họp trên chính quê hương mình, khi đất nước thật sự có tự do, dân chủ và nhân quyền!

Chúc tất cả ra về an lành và một đêm ngon giấc! Riêng chúng tôi phải thu xếp cho xong, để sáng ngày mai thắp tùng ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất ra phi trường thật sớm để kịp chuyến bay lúc 6 giờ 30 sáng, đi Honolulu-Hawaii dự ngày hội ngộ đồng hương tại quần đảo thần tiên này. (Còn tiếp kỳ tới)